

Tóth Árpád

Hazám, hazám...

Hazám, hazám, hazám, hazám!
– Ó, drága szó, te fájdalmasan édes,
Hittem-e, hogy még így szívemen égess,
Hogy drága szavad záporozza szám?

Ó, messzi dombok őszi szőkesége,
(Egy nemzet búja ül e dombokon)
Ó, esti lombok vak feketesége,
(Egy nemzet búja csügg e lombokon)...

*

(1919)

